

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-948/19

UAB „Manpower Lit“

proti

E. S. a i.

a

Európskemu inštitútu pre rodovú rovnosť (EIGE)

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Lietuvos Aukščiausiasis Teismas)

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 11. novembra 2021

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Dočasná práca – Smernica 2008/104/ES – Článok 1 – Rozsah pôsobnosti – Pojmy ‚verejný podnik‘ a ‚výkon hospodárskej činnosti‘ – Agentúry Európskej únie – Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE) ako ‚užívateľský podnik‘ v zmysle článku 1 ods. 2 tejto smernice – Článok 5 ods. 1 – Zásada rovnosti zaobchádzania – Základné pracovné podmienky a podmienky zamestnávania – Pojem ‚to isté pracovné miesto‘ – Nariadenie (ES) č. 1922/2006 – Článok 335 ZFEÚ – Zásada administratívnej autonómie inštitúcií Únie – Článok 336 ZFEÚ – Služobný poriadok úradníkov Európskej únie a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Únie“

1. *Sociálna politika – Dočasná práca – Smernica 2008/104 – Rozsah pôsobnosti – Pojmy užívateľský podnik, verejný a súkromný podnik a hospodárska činnosť – Rozsah – Agentúry Európskej únie – Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE) – Pridelovanie osôb agentúrou dočasného zamestnávania, ktoré uzatvorili pracovnú zmluvu s touto agentúrou – Zahŕnutie*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 1922/2006, článok 3 ods. 1 a 5 a článok 14 ods. 3; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104, článok 1)

(pozri body 32, 34, 38, 39, 42 – 46, 50 a bod 1 výroku)

2. *Sociálna politika – Dočasná práca – Smernica 2008/104 – Rovnosť zaobchádzania – Pojem ‚to isté pracovné miesto‘ – Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE) – Zamestnanie dočasného agentúrneho pracovníka prideleného tejto agentúre Únie – Zahŕnutie – Právna spôsobilosť Únie – Služobný poriadok úradníkov Európskej únie – Neexistencia vplyvu*
(Články 335 a 336 ZFEÚ; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady 2008/104, článok 5 ods. 1)

(pozri body 55 – 60, 62 a bod 2 výroku)

Zhrnutie

Manpower Lit, litovská agentúra dočasného zamestnávania, pridělila Európskemu inštitútu pre rodovú rovnosť (EIGE), agentúre Únie so sídlom vo Vilniuse (Litva), päť zamestnancov na pracovné miesta asistentov a informatikov. Po tom, čo sa pracovné pomery týchto zamestnancov s agentúrou Manpower Lit skončili, a to v období od apríla do decembra 2018, domnievali sa, že im nebola vyplatená časť odmeny a podali na Valstybinės darbo inspekcijos Vilniaus teritorinio skyriaus Darbo ginčų komisija (Komisia pre pracovnoprávne spory inšpekcie práce pre územnú oblasť Vilnius, Litva) žalobu o jej úhradu.

Rozhodnutím z 20. júna 2018 táto komisia vzhľadom na ustanovenie Zákonníka práce, ktorým sa do litovského práva preberá zásada rovnosti zaobchádzania s dočasnými agentúrnymi pracovníkmi uvedená v smernici 2008/104¹, nariadila vyplatenie uvedených nedoplatkov, pretože zastávala názor, že dotknutí zamestnanci v skutočnosti vykonávali funkcie stálych zamestnancov EIGE a že podmienky ich odmeňovania mali zodpovedať podmienkam, ktoré EIGE uplatňuje na svojich zmluvných zamestnancov.

Keďže žaloba, ktorú Manpower Lit podala proti tomuto rozhodnutiu, bola zamietnutá tak v prvostupňovom, ako aj v odvolacom konaní, podala kasačný opravný prostriedok na Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Najvyšší súd, Litva).

Tento súd rozhodol položiť Súdnu dvoru otázku, či je zásada rovnosti zaobchádzania s dočasnými agentúrnymi pracovníkmi stanovená smernicou 2008/104 uplatniteľná vo veci samej vzhľadom na to, že užívateľským podnikom využívajúcim služby pridelenia dočasných agentúrnych pracovníkov je agentúra Únie.

Súdny dvor vo svojom rozsudku potvrdil uplatniteľnosť smernice 2008/104 na spor vo veci samej vrátane ustanovení o zabezpečení dodržiavania zásady rovnosti zaobchádzania.

Posúdenie Súdnym dvorom

Súdny dvor v prvom rade analyzoval pôsobnosť smernice 2008/104. V tejto súvislosti uvádza, že na uplatnenie smernice musí EIGE splniť tri podmienky,² konkrétne musí patriť pod pojem „verejný a súkromný podnik“, musí byť „užívateľským podnikom“ a musí vykonávať „hospodársku činnosť“.

Pokiaľ ide o to, či EIGE možno považovať za „užívateľský podnik“³, Súdny dvor uvádza, že dotknutí zamestnanci pracovali ako dočasní pracovníci pre EIGE a pod jeho dohľadom a vedením. Táto agentúra Únie sa preto má považovať za „právnickú osobu“ v zmysle tejto smernice. Súdny dvor z toho vyvodzuje, že EIGE je v tejto súvislosti „užívateľským podnikom“.

Pokiaľ ide o rozsah pojmov „verejný a súkromný podnik“ a „hospodárska činnosť“, keďže tieto pojmy nie sú v smernici definované, Súdny dvor sa pýta, či EIGE vykonáva hospodársku činnosť spočívajúcu v ponúkaní tovarov alebo služieb na danom trhu.

¹ Článok 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci (Ú. v. EÚ L 327, 2008, s. 9).

² Stanovené v článku 1 ods. 2 tejto smernice. Podľa tohto ustanovenia sa táto smernica vzťahuje na verejné a súkromné podniky, ktoré sú agentúrami dočasného zamestnávania alebo užívateľskými podnikmi vykonávajúcimi hospodársku činnosť, bez ohľadu na to, či pracujú s cieľom dosiahnuť zisk alebo nie.

³ V zmysle článku 3 ods. 1 písm. d) smernice „akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, pre ktorú a pod ktorej dohľadom a vedením dočasne pracuje dočasný agentúrny pracovník“.

V tejto súvislosti najprv konštatuje, že činnosti tejto agentúry Únie nesúvisia s výkonom právomocí verejnej moci a v dôsledku toho nie sú vylúčené z kvalifikácie hospodárskej činnosti. Pokiaľ ide o určité činnosti EIGE vymenované v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 1922/2006⁴, existujú trhy, na ktorých pôsobia obchodné subjekty, ktoré konkurujú EIGE. Skutočnosť, že EIGE pri výkone týchto činností nesleduje cieľ dosiahnutia zisku, je irelevantná. Napokon príjmy EIGE zahŕňajú⁵ najmä platby prijaté za poskytnuté služby, čo potvrdzuje, že normotvorca Únie predpokladal, že tento subjekt bude aspoň čiastočne pôsobiť ako trhovú subjekt.

Súdny dvor tak dospel k záveru, že EIGE sa musí považovať za subjekt, ktorý prinajmenšom sčasti vykonáva činnosť spočívajúcu v poskytovaní služieb na danom trhu a v dôsledku toho do pôsobnosti smernice 2008/104 patrí pridelenie osôb agentúrou dočasného zamestnávania, ktoré uzatvorili pracovnú zmluvu s touto agentúrou, Európskemu inštitútu pre rodovú rovnosť, na účely výkonu práce v tomto inštitúte.

V druhom rade Súdny dvor skúma otázku, či zamestnanie, ktoré vykonáva dočasný agentúrny pracovník pridelený EIGE, možno považovať za „to isté pracovné miesto“ v zmysle smernice 2008/104, vzhľadom na skutočnosť, že podľa tejto smernice⁶ sú základné pracovné podmienky a podmienky zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov počas ich pridelenia do užívateľského podniku aspoň také, aké by sa na nich uplatňovali, ak by ich uvedený podnik priamo prijal na to isté pracovné miesto.

Pokiaľ ide o možnosť porovnať pracovné podmienky a podmienky zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov s podmienkami zamestnancov EIGE zamestnaných na základe služobného poriadku, Súdny dvor odmieta tvrdenie Európskej komisie, podľa ktorého by toto porovnanie mohlo porušiť článok 335 ZFEÚ, ktorý Únii priznáva čo najširšiu spôsobilosť na práva a právne úkony, akú právnickým osobám priznávajú vnútroštátne právne predpisy, a článok 336 ZFEÚ o prijatí služobného poriadku normotvorcom Únie. Toto porovnanie totiž nemá za následok priznanie postavenia úradníka dočasným agentúrnym pracovníkom. Súdny dvor spresňuje, že v prípade neexistencie osobitnej právnej úpravy, keď tieto agentúry využívajú dočasných agentúrnych pracovníkov na základe zmlúv uzavretých s agentúrami dočasného zamestnávania, sa zásada rovnosti zaobchádzania v plnej miere uplatňuje na týchto pracovníkov počas úloh, ktoré vykonávajú v rámci takejto agentúry.

Súdny dvor prijíma záver, že zamestnanie, ktoré vykonáva dočasný agentúrny pracovník pridelený EIGE, možno považovať za „to isté pracovné miesto“ v zmysle tejto smernice, a to aj za predpokladu, že všetky pracovné miesta, na ktoré EIGE prijíma pracovníkov, priamo zahŕňajú úlohy, ktoré môžu vykonávať len osoby, ktoré podliehajú Služobnému poriadku úradníkov Únie.

⁴ Článok 3 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1922/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa zriaďuje Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (Ú. v. EÚ L 403, 2006, s. 9), ktorý zahŕňa okrem iného pod písmenom g) organizáciu konferencií, kampaní a stretnutí na európskej úrovni.

⁵ Podľa článku 14 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 1922/2006.

⁶ Článok 5 ods. 1 tejto smernice.